عقاید اسلامی

جمع آوری شده در پرتو تحقیقات و إفادات

حکیم الامت حضرت مولانا اشرف علی تھانوی رحمۃ اللہ علیہ

مفتی اعظم حضرت مولانا کفایت اللہ دہلوی رحمۃ اللہ علیہ

امام اہل سنت حضرت مولانا عبد الشکور لکھنوی رحمۃ اللہ علیہ

پسندیدۂ محی السنۃ حضرت مولانا شاہ ابرار الحق ہردوئی رحمۃ اللہ علیہ خلیفۂ اجل

حکیم الامت حضرت مولانا اشرف علی تھانوی رحمۃ اللہ علیہ

ترجمۂ

محمد ابراھیم تیموری

عقاید اسلامی

چاپ اول

۴ ربیع الاول ۱۴۴۸ هجری قمری

۲۷ مطابق اسد ۱۴۰۵ هجری شمسی موافق ۱۸ آگوست ۲۰۲۶ میلادی

متن آمادۀ چاپ کتاب را می‌توانید از نشانی‌های ذیل به دست آورید:

جدیدترین PDF کتاب را می‌توانید با نشان انترنتی (email) ذیل تماس بگیرید:

miteymori@gmail.com

یا از نشانی زیر از برنامۀ تلگرام اخذ کنید:

https://t.me/RaaheFalaah

و یا با شمارۀ ذیل در تلفون یا واتس‌اپ و یا تلگرام در تماس شوید:

۰۰۴۴۷۷۷۶۰۰۳۱۳۷

و یا با شمارۀ تلفونی ذیل در کابل تماس بگیرید:

امیر محمد: ۰۷۰۰۲۴۳۵۰۱

بسم الله الرحمن الرحيم

فهرست

کلمات دعائیهٔ حضرت محی السنة رحمة‌الله‌علیه ۶
عرض مرتِّب ۷
شش رکن ایمان مفصل ۹
طریقهٔ آموزش این عقاید ۱۰
۱. الْإِيمَانُ بِاللهِ وَصِفَاتِهِ ۱۲
عقاید دربارهٔ الله تعالی و صفات او ۱۲
عقیده چیست ۱۲
۲. الْإِيمَانُ بِالْمَلَائِكَةِ ۱۹
عقاید دربارهٔ فرشتگان ۱۹
۳. الْإِيمَانُ بِالْكُتُبِ ۲۲
عقاید دربارهٔ کتاب‌های آسمانی ۲۲
عقاید دربارهٔ قرآن مجید ۲۴
۴. الْإِيمَانُ بِالرُّسُلِ ۲۶
عقاید دربارهٔ پیغامبران ۲۶
عقاید دربارهٔ خاتم پیغامبران حضرت محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله ۳۰

عقاید دربارهٔ صحابهٔ کرام رضی‌الله‌عنهم‌اجمعین ۳۳
عقاید دربارهٔ ائمهٔ مجتهدین و اولیای کرام ۳۹
۵. الْإِيمَانُ بِالْيَوْمِ الآخِرِ ۴۴
عقاید دربارهٔ قیامت ۴۴
عقاید دربارهٔ عالَم برزخ (قبر) ۵۲
۶. الْإِيمَانُ بِالْقَدَرِ ۵۵
عقاید دربارهٔ تقدیر ۵۵
دربارهٔ مترجم کتاب ۶۰
تراجم و تالیفات مترجم ۶۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

کلمات دعائیہ

محی السنة حضرت شاہ ابرار الحق ہردوئی رحمۃ اللہ علیہ

خلیفۂ اجل حکیم الامت حضرت مولانا اشرف علی تھانوی رحمۃ اللہ علیہ

بِسْمِهٖ تَعَالٰی

حامدًا ومصلیًا. اما بعد!

ایمان و عقیده پایهٔ دین‌اند. قبول اعمال و نجات، موقوف به صحت و درست‌بودن آن است. چه بزرگ و چه کوچك همه به آن نیاز دارند. با توجه به این ضرورت، عزیزانم مولوی افضال‌الرَّحمٰن و مفتی عبیدالرَّحمٰن ـ سَلَّمَهُمَا اللّٰهُ تَعَالَی ـ مجموعهٔ عقایدِ مطابق مذهب اهل سنت و جماعت را از کتاب‌های معتبر گِرد آورده‌اند. خیلی خوشحال شدم. این مجموعه هم جامع است و هم آسان. آموزش آنها و ازبرکردن آن برای اطفال مکاتب دینی مهم و ضروری می‌باشد و عموم مسلمانان نیز باید از آن استفاده کنند.

پیشنهاد می‌کنم نام این مجموعه را «عقاید اسلامی» بگذارند و دعا می‌کنم که الله متعال آن را برای سراسر جهان اسلام سودمند و پرفایده بگرداند. آمین. والسلام.

ابرارالحق

۲۶ محرم‌الحرام ۱۴۲۵ هـ.ق

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

عرض مرتب

حامدًا ومصلیًا. اما بعد!

هر مسلمان ضرورت به آشنایی با عقاید و مسائل ایمانی دارد، به ویژه کودکان خُردسال و کسانی که مشغول تحصیلات عصری هستند، برای آنان دانستن و از برداشتن این عقاید در روزگار امروزی به اعتبار ثمرات آن، آثار و فوایدی ماندگار و درازمدت دارد و می‌تواند در مقابل اثرات زیان‌بار و زهرآگین فضای بی‌دینی موجود، همچون «قلعهٔ نجات» باشد.

با توجه به این ضرورت، مجموعهٔ عقائد و ایمانیاتی که اکنون در دست دارید مطابق ترتیب «ایمان مفصل» در پرتو تحقیقات و إفادات حکیم‌الامت حضرت مولانا اشرف‌علی تهانویؒ، مفتی اعظم حضرت مولانا کفایت‌الله دهلویؒ و امام اهل سنت حضرت مولانا عبدالشکور لکهنویؒ ـ نَوَّرَ اللهُ مَرَاقِدَهُمْ ـ گردآوری شده است.

ومخدوم و مرشد ما محی‌السنة حضرت مولانا شاه ابرارالحق صاحب رحمة‌الله‌علیه (خلیفهٔ اجل حکیم الامت حضرت مولانا اشرف علی تهانوی رحمه‌الله)، این مجموعه را حرف به حرف شنیدند و آن را پسندیدند و برای قبولیت آن دعا فرمودند.

این مجموعه با نام «عقاید اسلامی» چاپ و منتشر می‌شود.
خداوند متعال آن را بپذیرد و برای همه نافع بگرداند. آمین.

والسلام

محمد افضال الرَّحمٰن + محمد عبید الرَّحمٰن

(خادمان مدرسهٔ اشرف المدارس، هردوئی، هند)

یکم ربیع الاول ۱۴۲۵ هـ.ق

شش رکن ایمان مفصل

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ:
قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، قَالَ: صَدَقْتَ.
(مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ)

ترجمه: از حضرت عمر بن خطاب رضی‌الله‌عنه در حدیثی طولانی روایت است که حضرت جبرئیل علیه‌السلام پرسید: ایمان چیست؟ حضرت رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم فرمودند: ایمان این است که:

۱. خدا را حق بدانی و به او ایمان بیاوری؛
۲. فرشتگان او را حق بدانی و به آنان ایمان بیاوری؛
۳. کتاب‌های او را حق بدانی و به آن‌ها ایمان بیاوری؛
۴. پیامبران او را حق بدانی و به آنان ایمان بیاوری؛
۵. روز قیامت را حق بدانی و به آن ایمان بیاوری؛
۶. تقدیر خیر و شر را حق بدانی و به آن ایمان بیاوری.

حضرت جبرئیل علیه‌السلام فرمود: راست گفتید.

طریقهٔ آموزش این عقاید

در یکی از ساعات آموزشی مدرسه یا مکتب، وقتی تعیین شود و در آن وقت، استاد یک عقیده از عقاید اسلامی را سه بار به کودکان بگوید تا همهٔ شاگردان آن را با زبان تکرار کنند. همچنین به آنان گفته شود که آن را به همدیگر بگویند و یاد کنند.

روز بعد، در همان وقت عقیدهٔ گفته‌شده از آنان پرسیده شود. اگر آن را از یاد داشتند، درس بعدی داده شود؛ وگرنه همان عقیده دوباره یاد داده شود.

عقاید اسلامی

جمع آوری شده در پرتو تحقیقات و إفادات

حکیم الامت حضرت مولانا اشرف علی تھانوی رحمۃ اللہ علیہ

مفتی اعظم حضرت مولانا کفایت اللہ دہلوی رحمۃ اللہ علیہ

امام اہل سنت حضرت مولانا عبد الشکور لکھنوی رحمۃ اللہ علیہ

پسندیدۂ محی السنۃ حضرت مولانا شاہ ابرار الحق ہردوئی رحمۃ اللہ علیہ خلیفۂ اجل

حکیم الامت حضرت مولانا اشرف علی تھانوی رحمۃ اللہ علیہ

ترجمۂ

محمد ابراھیم تیموری

۱. اَلْإِیمَانُ بِاللهِ وَصِفَاتِهِ

عقاید دربارهٔ الله تعالی و صفاتش

تعریف عقیده

عقیده یعنی آن اصول و امور ضروری دین که دانستن آنها و قلباً یقین‌کردن بر آن‌ها بر هر مسلمان لازم و ضروری است.

عقیدهٔ ۱

خدا یکی و یکتاست. او به هیچ‌کس نیاز ندارد و همه به او نیازمند هستند. کسی او را نزاده است و او نیز کسی را نزاده است، و هیچ‌کس همتای او نیست.

عقیدهٔ ۲

خداوند متعال زنده است. او همه‌چیز را می‌داند، بر هر چیز

قدرت دارد، همه‌چیز را می‌شنود و می‌بیند، کلام سخن می‌کند، هرچه بخواهد انجام می‌دهد، و اوست که به هر چیز وجود می‌بخشد.

عقیدهٔ ۳

الله متعال آسمان‌ها، آفتاب، ماه، ستاره‌ها، زمین، دریاها، کوه‌ها، درخت‌ها، حیوانات، جِنّات، انسان‌ها، فرشتگان و همهٔ مخلوقات را آفریده است. هیچ چیز پیش از آفریدن او وجود نداشت. با آفریدن او همهٔ جهان پدید آمد. او پروردگار و خداوندگار همه است. او نگهدار همه است.

عقیدهٔ ۴

تنها الله متعال سزاوار عبادت و پرستش است. او بر بندگانش مهربان است، پادشاه است، صاحب عزت است، صاحب عظمت است، قدرتمند و توانا است، صاحب حکمت است، هدایت‌کننده است، نیکی‌ها را قدر می‌کند، نعمت‌دهنده است، سزادهنده است و انصاف‌کننده است.

عقیدهٔ ۵

تنها الله متعال گناهان را می‌بخشد، توبه را می‌پذیرد، روزی می‌رساند. روزی هرکس را بخواهد کم می‌کند و روزی هرکس را بخواهد زیاد می‌کند؛ هرکه را بخواهد عزت می‌دهد و هرکه را بخواهد خوار می‌گرداند. دعا را می‌پذیرد، کار همه را سامان می‌دهد، از هر آفتی نجات می‌بخشد، زندگانی و مرگ می‌دهد. و او صاحب همهٔ صفت‌های نیکو است.[۱]

عقیدهٔ ۶

خداوند متعال هرگز نمی‌میرد. هیچ‌ذره‌ای در آسمان و زمین از علم او پوشیده نیست. هیچ‌چیزی از قدرت او بیرون نیست، نه می‌خوابد و نه پینکی می‌گیرد، از نگهداری سراسر جهان خسته نمی‌شود، نه او ابتدائی دارد و نه انتهائی. هیچ عیبی و هیچ صفت بدی ندارد.

---

(۱) مثلا اسماءِ حُسنیٰ

عقیدهٔ ۷

هیچ کس سوای الله متعال لایق پرستش نیست، هیچ‌کس شریك او نیست، هیچ‌کس برابر یا همتای او نیست، هیچ‌کس مددگار او نیست. نه پدر دارد، نه پسر، نه دختر و نه همسر. او از همهٔ این نسبت‌ها پاک است. کسی او را پیدا نکرده است، او فراموش نمی‌کند و مرتکب خطا نمی‌شود. او ظلم و ناانصافی نمی‌کند، و برخلاف وعدهٔ خود نمی‌نماید.

عقیدهٔ ۸

خداوند متعال همهٔ امور پنهان، رازها و خوبی‌ها را می‌داند. همه‌چیز در احاطهٔ علم اوست، هیچ‌کسی نمی‌تواند آنها را احاطه کند و الله تعالی بر همه احاطه دارد، و او به پیغامبران و رسولان، احکام دینی و هرقدر علمی که می‌خواهد عطا می‌فرماید.

عقیدهٔ ۹

هیچ‌کس حقیقت و کُنه ذات خداوند متعال را نمی‌داند. هیچ

کسی در دنیا در بیداری با این چشم‌ها او را ندیده و نه هیچ‌کس توان دارد او را ببیند. همه، او را از نشانه‌ها و صفاتش می‌شناسند.

عقیدهٔ ۱۰

خداوند متعال صاحب هر خوبی و کمال است. او اسم‌های نیکو دارد. آن اسامی و همهٔ صفات او همیشه با او بوده‌اند و همیشه با او خواهند بود. آن‌ها نه کم می‌شوند و نه اضافه می گردند و نه هرگز تغییری در آنها رو می دهد.

عقیدهٔ ۱۱

تنها نام‌هایی را برای خداوند متعال به کار می‌بریم که در قرآن و حدیث آمده‌اند. جایز نیست از عقل و قیاس خود نامی برای او بسازیم. همین است معنی «توقیفی» بودن نام‌های خداوند.

عقیدهٔ ۱۲

هیچ کاری بر خداوند متعال واجب و ضروری نیست. هرچه انجام می‌دهد، از مهربانی و فضل اوست. او بر هیچ کاری مجبور

نیست، و هر کاری را که می‌کند به اختیار و ارادهٔ خود می‌کند.

عقیدهٔ ۱۳

هرچه خداوند انجام دهد هیچ‌کس نمی‌تواند از او بازخواست کند، و هیچ‌کس نمی‌تواند حکم/فیصلهٔ او را رد کند؛ و او از همه بازخواست می‌کند.

عقیدهٔ ۱۴

خداوند، خودِ بندگان را و همهٔ اعمال آنان را آفریده است او به آنان فهم و اراده داده است و بندگان با همان اختیار و ارادهٔ خود کارِ گناه یا ثواب را انجام می‌دهند. خداوند از گناه ناخشنود می‌شود و از کار ثواب خشنود. بندگان بر خلق اعمال خود قدرت ندارند.

عقیدهٔ ۱۵

خداوند متعال بندگان را به انجام دادن کاری که آنان از ادای آن عاجز باشند حکم نداده است. و هرچه که به انجام دادن آن حکم داده و هرچه که از انجام آن نهی کرده است، انجام دادن یا

ترک این کارها چیزی بر عظمت و بزرگی او نمی‌افزاید؛ بلکه همهٔ آن‌ها به نفع خود بندگان است.

عقیدهٔ ۱۶

خداوند متعال اختیار دارد که بر گناه کوچکی مجازات کند؛ این عدالت اوست، یا گناهی بزرگ را به مهربانی خود ببخشد و اصلاً برآن مجازات نکند؛ این فضل اوست.

عقیدهٔ ۱۷

ذات خداوند متعال بی نظیر و بی مثال است، هیچ‌چیز مانند او نیست. او از صفات مخلوقات پاک است. در قرآن و حدیث مطالبی از این قبیل مانند «دست خدا»، «چهرهٔ خدا»، «تعجب می کند»، « می‌خندد» و «خشمگین می‌شود» و غیره که آمده؛ معنای این امور را به خداوند می‌سپاریم که حقیقت آن‌ها را تنها او می‌داند و ما بدون چون‌وچرا به آن‌ها یقین و ایمان می‌آوریم. این روش را «تنزیه مَعَ التَّسلیم» می‌گویند و روش بهتر همین است. یا می‌توان آن معناهایی را پذیرفت که علمای محقق بیان کرده‌اند؛ این طریقه را «تنزیه مَعَ التَّأویل» می‌گویند.

۲. اَلْإِیمَانُ بِالْمَلَائِکَةِ

عقاید دربارهٔ فرشتگان

عقیدهٔ ۱

خداوند موجوداتی را از نور آفریده و از دیدگان ما پنهان کرده است. آنها را ملائکه و فرشته می‌نامند. آنها نه مرد هستند و نه زن.

عقیدهٔ ۲

کارهای بسیاری به فرشتگان سپرده شده است. آنان هیچ‌گاه برخلاف فرمان خدا نمی‌کنند و فقط همان کاری را که خداوند متعال مأمورشان کرده است انجام می‌دهند.

عقیدهٔ ۳

فرشتگان از بندگی خدا نه عار دارند و نه سرکشی می‌کنند.

آنان همیشه به یاد خدا و تسبیح او مشغول اند؛ نه ملول می‌شوند، و نه خسته می‌شوند.

عقیدهٔ ۴

فرشتگان بسیارند و شمارشان را به‌جز خدا کسی نمی‌داند. از بین آنان چهار فرشته بسیار مقرب و مشهورند: حضرت جبرئیل، حضرت میکائیل، حضرت اسرافیل و حضرت عزرائیل علیهمُ‌السَّلام.

عقیدهٔ ۵

حضرت جبرئیل علیه‌السلام مأمور آوردن کتاب‌ها، احکام و پیغام‌های خدا نزد پیغامبران و رسولان بود. حضرت میکائیل علیه‌السلام مأمور ادارهٔ بارش باران و رساندن رزق به مخلوقات است. حضرت اسرافیل علیه‌السلام مأمور دمیدن صور در روز قیامت است. حضرت عزرائیل علیه‌السلام مأمور گرفتن جان مخلوقات است.

عقیدهٔ ۱

خداوند متعال موجوداتی را از آتش آفریده است و از چشمان ما پنهان کرده است. آنان را «جن» می‌نامند. در میان شان مرد و زن و فرزند و بزرگ و کوچک وجود دارد. بعضی از آنان نیک و بعضی بد هستند، و بدترین و مشهورترین آنان «ابلیس» یعنی شیطان است.

عقیدهٔ ۲

شیطان دشمن انسان است و کارش گمراه‌کردن است؛ اما اختیار اجبار و زور بر کسی را ندارد. او همیشه در فکر و کوشش است تا انسان را از راه راست به بیراهه ببرد، ولی کسی که فضل خدا شامل حالش است از وسوسهٔ او محفوظ می‌ماند.

۳. اَلْإِیمَانُ بِالْکِتَابِ

عقاید دربارهٔ کتاب‌های آسمانی

عقیدهٔ ۱

خداوند متعال کتاب‌های کوچك و بزرگ زیادی را از آسمان به‌وسیلهٔ حضرت جبرئیل علیه‌السلام بر پیغامبران بسیاری فرستاد تا آنان امور دین را به اُمت خود تعلیم دهند. کتاب‌های کوچک را «صحیفه» و کتاب‌های بزرگ را «کتاب» می‌گویند.

عقیدهٔ ۲

چهار کتاب از کتاب‌های فرستاده‌شدهٔ خداوند متعال بسیار مشهورند: تورات به حضرت موسی علیه‌السلام، زبور به حضرت داود علیه‌السلام، انجیل به حضرت عیسی علیه‌السلام و قرآن مجید به پیامبر ما حضرت محمد صلی‌الله‌علیه‌وسلم داده شد.

عقیدهٔ ۳

ما به همهٔ کتاب‌های خدا ایمان داریم که آنچه خداوند متعال در آن‌ها نازل کرده بود، همه راست و حق بوده است. عمل بر احکام آنها در زمانهٔ آنها لازم بود، و نجات بندگان وابستهٔ در همان بود. اما در این زمان تا به روز قیامت، نجات همگان فقط مشروط بر عمل به قرآن است و بس.

عقیدهٔ ۴

بجز قرآن مجید، کتاب‌های دیگر آسمانی را مردم گمراه و بد بسیار تغییر داده‌اند و اکنون آن کتاب‌ها به شکل اصلی شان باقی نمانده است. بنابراین اکنون آن مطالبی از آن‌ها که با قرآن موافق است، راست است؛ و آن مطالبی که مخالف قرآن است دروغ است؛ و دربارهٔ آن مطالبی که نه موافق و نه مخالف قرآن است، خاموش می‌مانیم.

عقاید در مورد قرآن مجید

عقیدهٔ ۱

قرآن مجید کلام خداوند متعال است، و برترینِ همهٔ کتاب‌ها و آخرین کتاب است. پس از آن هیچ کتاب آسمانی نخواهد آمد. خداوند متعال توسط قرآن، همهٔ کتاب‌های آسمانی پیشین را منسوخ کرد و اکنون عمل به هیچ کتاب دیگری جایز نیست.

عقیدهٔ ۲

خداوند متعال وعده کرده است که قرآن مجید را حفظ کند. تا قیامت هیچ‌کس نمی‌تواند آن را تغییر دهد. هیچ گونه کمی یا افزونی‌ای در آن هرگز نه شده است و نه خواهد شد. قرآن به همان‌گونه که نازل شده بود، به شکل اصلی خود کاملاً محفوظ و موجود است.

عقیدهٔ ۳

قرآن مجید حسب ضرورت و نیاز، اندک اندک نازل می‌شد. و به این صورت نزول قرآن در ۲۳ سال تکمیل گردید. ایمان به هرچه که قرآن از وقوع یا وجود آن خبر داده، لازم است. انکار حتی یکی از آن‌ها کفر است.

عقیدهٔ ۴

هرگاه سوره‌ای از قرآن مجید نازل می‌شد، حضرت پیغامبر ما ﷺ می‌فرمودند که این سوره را پس از فلان سوره و پیش از فلان سوره بنویسید. و هنگامی که آیت یا آیاتی نازل می‌شد، آنحضرت ﷺ می‌گفتند که آن را پس از فلان آیه و پیش از فلان آیه بنویسید.

عقیدهٔ ۵

تعداد سوره‌های قرآن مجید، آغاز و پایان آن‌ها و ترتیب کامل قرآن از سوی خدا به حضرت جبرئیل علیه‌السلام آموخته شد؛ حضرت جبرئیل آن را به پیغامبر ما ﷺ بیان کرد و آنحضرتؐ آن را به اُمت رسانیدند.

٤. اَلإِيمَانُ بِالرُّسُلِ

عقاید دربارهٔ پیغامبران

عقیدهٔ ۱

خداوند متعال برای نشان‌دادن راه درست و مستقیم به بندگان و رساندن احکام خود به آنان، انسان‌هایی را برگزید و مؤظف گرداند. آنان را «نبی» و «رسول» می‌نامند.

عقیدهٔ ۲

انسان توسط عبادت و هوش و تلاش خود به مقام نبوَّت و رسالت نمی‌رسد. خداوند متعال به هر کس می‌خواهد این مقام را عطا می‌کند.

عقیدهٔ ۳

پیغامبران از کفر، شرك، دروغ، و همهٔ گناهان و کارها و عادت های بد پاک‌اند. هیچ گناه بزرگ یا کوچکی از آنان، نه از روی عمد و نه از روی سهو سر نمی‌زند.

عقیدهٔ ۴

پیغامبران بهترین اخلاق و عادت‌ها را در میان انسان‌ها دارند و احکام خداوند متعال را به‌طور کامل به بندگان رساندند. هیچ سخنی را پنهان نمی‌کردند و در رساندن آن به مردم نیز کمی و زیادی نمی‌نمودند.

عقیدهٔ ۵

برای نشان‌دادن راستگویی پیغامبران، خداوند متعال به‌وسیلهٔ آنان کارهای شگفت و مشکل و برخلاف عادت را آشکار کرد که مردم دیگر نمی‌توانند آنها را انجام دهند، تا مردم یقین کنند که آنان راست‌گو و فرستاده و برگزیدهٔ خدا هستند. این کارها را معجزه می‌نامند.

عقیدهٔ ۶

تعداد کامل پیغامبران و رسولان را تنها خداوند متعال می‌داند. ما به همهٔ پیغامبران و رسولان او ایمان داریم؛ هم بر آنانی که نام شان را می‌دانیم و هم بر آنانی که نام شان را نمی‌دانیم.

عقیدهٔ ۷

اولین پیغامبر حضرت آدم علیه‌السلام و آخرین پیغامبر حضرت محمد مصطفی صلی‌الله‌علیه‌وسلم است، و در بین ایشان پیامبران فراوانی بوده‌اند. نام بعضی از پیغامبرانی که در قرآن پاک آمده است چنین است:

۱. حضرت آدم علیه‌السلام
۲. حضرت نوح علیه‌السلام
۳. حضرت ادریس علیه‌السلام
۴. حضرت هود علیه‌السلام
۵. حضرت صالح علیه‌السلام
۶. حضرت ابراهیم علیه‌السلام
۷. حضرت لوط علیه‌السلام

۸. حضرت اسماعیل علیه‌السلام
۹. حضرت اسحاق علیه‌السلام
۱۰. حضرت یعقوب علیه‌السلام
۱۱. حضرت یوسف علیه‌السلام
۱۲. حضرت شعیب علیه‌السلام
۱۳. حضرت موسی علیه‌السلام
۱۴. حضرت هارون علیه‌السلام
۱۵. حضرت الیاس علیه‌السلام
۱۶. حضرت الیسع علیه‌السلام
۱۷. حضرت داود علیه‌السلام
۱۸. حضرت سلیمان علیه‌السلام
۱۹. حضرت ایوب علیه‌السلام
۲۰. حضرت یونس علیه‌السلام
۲۱. حضرت ذوالکفل علیه‌السلام
۲۲. حضرت زکریا علیه‌السلام
۲۳. حضرت یحیی علیه‌السلام
۲۴. حضرت عیسی علیه‌السلام
۲۵. حضرت محمد صلی‌الله‌علیه‌وسلم

خاتم النبیین

عقاید دربارهٔ خاتم پیغامبران حضرت محمد ﷺ

عقیدهٔ ۱

بعضی از پیغامبران از بعضی دیگر مقام بالاتری دارند. در میان همهٔ پیامبران و رسولان، مقام پیامبر ما حضرت محمد مصطفیٰ صلی‌الله‌علیه‌وسلم از همه برتر است. آنحضرت ﷺ بیش از همه خداوند متعال را عبادت می‌کردند و عالی‌ترین اخلاق را دارا بودند. خداوند متعال، بالاترین مرتبه، بزرگی و علم را در میان همهٔ خلایق به آنحضرت ﷺ عطا کرده است.

عقیدهٔ ۲

خداوند متعال پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم را از بسیاری از امور گذشته و آینده آگاه کرده است. راست دانستن و یقین داشتن به آنچه از این قبیل که آنحضرت ﷺ به اُمت خود بیان کرده

اند، لازم و ضروری است.

سلسلهٔ پیغامبران و رسولان با پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم پایان یافت و پس از ایشان تا قیامت هیچ پیامبر نوی نخواهد آمد. همهٔ انسان‌ها و جن‌هایی که تا قیامت می‌آیند، آنحضرت ﷺ پیامبر شان است. منظور از «خاتمُ‌النبیین» بودن همین است.

هرکس پس از پیغامبر ما حضرت محمد صلی‌الله‌علیه‌وسلم ادعای پیامبری و رسالت کند، دروغ‌گو است؛ و هر کسی که او را راست‌گو بداند، از ایمان خارج می شود.

بر هر اُمتی لازم و ضروری است که بیش از همه به پیغامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم محبت داشته باشد، بیش از همه به آنحضرت ﷺ احترام بگذرد و بیش از همه به آنحضرت ﷺ تعظیم کند

و بیش از همه از آنحضرت ﷺ اطاعت و فرمان‌برداری نماید. هرگونه بی‌ادبی و گستاخی نسبت به آنحضرت ﷺ ایمان را از بین می‌برد.

عقیدهٔ ۶

خداوند متعال پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم را در حالت بیداری با جسم مبارک شان از مکه به بیت‌المقدس، و از آنجا به هفت آسمان و از آنجا تا هرجایی که خواست خدا بود برد و سپس دوباره به مکه رساند. این را «معراج» می‌نامند.

اصحاب کرام

عقاید دربارهٔ صحابهٔ کرام رضی‌الله‌عنهم‌اجمعین

عقیدهٔ ۱

هرکس پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم را در حال ایمان دید یا در خدمت آنحضرت ﷺ حاضر شد و با ایمان از دنیا رفت، «صحابی» گفته می‌شود.

عقیدهٔ ۲

صحبت/هم‌نشینی با پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم نعمت بسیار بزرگی است. مقام صحابهٔ کرام در تمام اُمت از همه بالاتر است. کسی که حتی برای مدت کوتاهی هم‌نشینی پیغامبر را به دست آورده، بزرگ‌ترین اشخاص بعدی نمی‌توانند با او برابر شوند.

عقیدهٔ ۳

بعضی از صحابه از بعضی دیگر مقام بالاتری دارند. در میان آنان، چهار صحابی از همه برترند: اول حضرت ابوبکر صدیق رضی‌الله‌عنه که پس از پیغامبران، از همهٔ انسان‌ها افضل است. پس از ایشان حضرت عمر فاروق رضی‌الله‌عنه در میان اُمت از همه افضل است؛ پس از ایشان حضرت عثمان غنی رضی‌الله‌عنه در میان اُمت از همه افضل است؛ و پس از ایشان حضرت علی رضی‌الله‌عنه در میان اُمت از همه افضل است.

عقیدهٔ ۴

کسی که پس از پیامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم بجای آنحضرت ﷺ نشسته امور دین را اداره می‌کند و آنچه را که پیغامبر انتظام فرموده بودند برپا نگه می‌دارد، او را «خلیفه» می‌نامند. کار او این نیست که در دین احکام جدید بدهد و نه اختیار دارد چیزی را حلال یا حرام کند.

عقیدهٔ ۵

خلیفه مانند پیغامبر معصوم نیست. اطاعت او تا زمانی واجب است که کارش برخلاف فرمان خدا و رسول نباشد. اگر خلیفه از روی فراموشی یا عمد دستوری برخلاف شریعت بدهد از آن دستور اطاعت نمی‌گردد.

عقیدهٔ ۶

تعیین خلیفه/جانشین رسول بر عهدهٔ خدا نیست؛ بلکه وظیفهٔ مسلمانان است، همان‌گونه که تعیین امام نماز بر عهدهٔ نمازگزاران است.

پس از پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم، با توافق همهٔ مسلمانان حضرت ابوبکر صدیق رضی‌الله‌عنه به جای آنحضرت ﷺ نشست، لذا خلیفهٔ اول است. پس از او حضرت عمر رضی‌الله‌عنه خلیفهٔ دوم، سپس حضرت عثمان رضی‌الله‌عنه خلیفهٔ سوم و پس از او حضرت علی رضی‌الله‌عنه خلیفهٔ چهارم شد. این چهار تن را «خلفای راشدین» می‌نامند.

عقیدهٔ ۷

در قرآن و حدیث بزرگی‌های فراوان اصحاب کرام آمده است. محبت و احترام به آنان، اعتقاد به عادل و دیندار و دیانتدار بودن ایشان، اطاعت از آنان، محبت‌داشتن با دوستداران آنان و بغض داشت با کسانی که با آنان دشمنی می‌کنند، بر هر مسلمان لازم و ضروری است.

عقیدهٔ ۸

بیانِ مشاجرات صحابه یعنی جنگ و جدال‌هایی که میان صحابه رو داده است، بدون ضرورت شرعی و نیت صحیح حرام است. اگر سخنی از این قبیل شنیده شود باید آن را لغزش و اشتباه به شمار آورد، نباید آنان را بد گفت؛ دربارهٔ هر دو طرف گمان نیک باید داشت و ادب هر دو جانب را باید نگهداشت.

عقیدهٔ ۹

همهٔ ازواج پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم یازده تن اند. همهٔ

ایشان برگزیدهٔ خدا و رسول اند و از زنان مومن سراسر جهان افضل و برتر اند، و همگان شایستهٔ احترام و تعظیم اند و همه مادران تمام اهل ایمان هستند. آنان را «اُمَّهاتُ المؤمنین» و «ازواج مُطَهَّرات» می‌نامند.

عقیدهٔ ۱۰

در میان ازواج پیغامبر ﷺ حضرت خدیجه رضی‌الله‌عنها و حضرت عایشه رضی‌الله‌عنها از همه مقام بالاتری دارند.

عقیدهٔ ۱۱

پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم چهار دختر داشتند: حضرت زینب رضی‌الله‌عنها که با حضرت ابوالعاص رضی‌الله‌عنه ازدواج کرد؛ حضرت رقیه رضی‌الله‌عنها و حضرت اُم‌کُلثوم رضی‌الله‌عنها، که یکی پس از فوت دیگری با حضرت عثمان ذوالنورین رضی الله‌عنه ازدواج کردند؛ و حضرت فاطمه رضی‌الله‌عنها که با حضرت علی رضی‌الله‌عنه ازدواج کرد.

عقیدهٔ ۱۲

هر چهار دختر آنحضرت ﷺ بزرگ و صاحب فضیلت بودند. در میان آنان حضرت فاطمه رضی‌الله‌عنها از همه افضل است. او بجز ازواج مطهرات، سرور همهٔ زنان بهشتی است.

عقیدهٔ ۱۳

پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم ده کاکا/عم داشت. از میان آنها تنها دو تن، حضرت حمزه رضی‌الله‌عنه و حضرت عباس رضی الله‌عنه ایمان آوردند. آنان فضایل بسیار دارند؛ و به‌ویژه حضرت حمزه رضی‌الله‌عنه مقام بالاتری دارد. پیغامبر ما ﷺ او را «سید الشهدا» نامیده اند.

ائمه مجتهدین واولیای کرام

عقاید دربارهٔ ائمهٔ مجتهدین و اولیای کرام

عقیدهٔ ۱

مسلمانی که بسیار عبادت کند، از گناهان دوری گزیند، با خدا و رسول بیش از همهٔ چیزهای دنیا محبت داشته باشد و از هر جهت خوب از نبی اکرم صلی‌الله‌علیه‌وسلم پیروی کند، دوست و محبوب خدا می‌شود. چنین شخصی را «ولی» می‌نامند.

عقیدهٔ ۲

کسی هرقدر که محبوب خدا شود برابر با نبی نمی‌گردد، و تا وقتی که هوش و حواسش درست است، پابندی به شریعت بر او فرض است. نماز، روزه و هیچ عبادتی از او برداشته نمی‌شود و ارتکاب گناه برایش جایز نمی‌گردد.

عقیدهٔ ۳

خداوند متعال برای بالا بردن مقام و عزت بندگان نیک خود، گاهی کاری غیر عادی و شگفت را به دست آنان آشکار می‌کند که دیگران نمی‌توانند آن را انجام دهند. این کارها را «کرامت» می‌نامند.

عقیدهٔ ۴

هر کسی برخلاف شریعت رفتار کند او دوست و ولی خدا شده نمی‌تواند. اگر از او کار شگفتی دیده شود، آن کار یا جادو است و یا کار نفسانی و شیطانی باشد. این را «استدراج» می نامند. عقیدت‌داشتن به چنین شخصی درست نیست.

عقیدهٔ ۵

بعضی امور گاهی در خواب یا بیداری به اولیای خدا معلوم می‌شود. این را «کشف» و «الهام» می‌نامند. «کشف» و «الهام» اگر موافق شریعت باشد، پذیرفته است؛ وگرنه اعتباری ندارد.

عقیدهٔ ۶

بعض امور باریکی در دین وجود دارد که به فهم هر کسی نمی‌آید. علمای بسیار بزرگ این امور را با توفیق خدا در پرتو علم خود از قرآن و حدیث درک نموده برای دیگران بیان کرده‌اند. این افراد را «مجتهد» می‌گویند.

عقیدهٔ ۷

مجتهدان بسیارند. چهار تن در میان آنان بسیار مشهورند: حضرت امام اعظم ابوحنیفه رحمةالله‌علیه، حضرت امام شافعی رحمةالله‌علیه، حضرت امام مالک رحمةالله‌علیه و حضرت امام احمد رحمةالله‌علیه.

همهٔ آنان اولیای محبوب خدا و شایستهٔ احترام‌اند. باید با آنان محبت داشت و بر فهم دین و تقوی و دیانت ایشان اعتماد نمود. هرگز نباید با آنان بغض ورزید یا در شان ایشان گستاخی و بدگمانی کرد.

عقیدهٔ ۸

هرکس بر تحقیقات دینیِ مجتهدی اعتماد و اعتقاد بیشتر پیدا کرد، پیروی از همان مجتهد را برگزید و همین روش در هر زمانه نیز ادامه یافت. در اینجا پیروان حضرت امام ابوحنیفه رحمةالله‌علیه بیشترند و آنان «حنفی» نامیده می‌شوند. هرکس از هر مجتهدی پیروی می‌کند، نباید سایر مجتهدین را بد بداند.

عقیدهٔ ۹

اولیای خدا برای تزکیهٔ دل‌ها و تصحیح اخلاق، طریقه‌هایی را موافق قرآن و حدیث با فراست قلبی خود دریافت نموده بیان کرده‌اند. چنین افرادی را «شیخ طریقت» می‌گویند. شیوخ بسیارند، اما چهار تن از آنان بیشتر مشهور اند. به آنان گمان نیک باید داشت و جهت تزکیهٔ دل و اصلاح اخلاق از آنان پیروی باید کرد.

عقیدهٔ ۱۰

اولیاء و دوستان خدا همه شایستهٔ محبت و احترام‌اند. با آنان دشمنی و مخالفت نباید کرد، برای شان دعای خیر باید کرد، به آنچه از آنان که برخلاف شریعت رو داد نباید عمل نمود، و آن را تاویل خوبی باید کرد یا آنان را معذور باید دانست.

عقیدهٔ ۱۱

ولی به هر مقام بزرگ هم برسد، در روزی‌دادن، فرزندادن، دورکردن بلاها و دیگر کارهای خدایی هیچ اختیاری ندارد. او نیز مانند همهٔ انسان‌ها بندهٔ خدا و پابند حکم اوست.

۵. اَلإِیمَانُ بِالیَومِ الآخِر

عقاید دربارهٔ قیامت

عقیدهٔ ۱

خداوند متعال برای سنجش کامل اعمال خوب و بد همهٔ انسان‌ها، پاداش کامل نیکوکاران بر نیکی‌های شان و مجازات بدکاران بر بدی‌های شان، روزی را تعیین کرده است که «روز آخرت» یا «روز قیامت» نامیده می‌شود.

عقیدهٔ ۲

آمدن قیامت قطعی است. هر پیغامبر اُمت خود را از آن خبر داده است. و ایمان‌داشتن به آن لازم است. وقت آن تعیین شده است، ولی جز خدا کسی آن را نمی‌داند و در همان وقت مقرر آن را آشکارا خواهد کرد. هیچ فرشته‌ای و هیچ پیغامبری آن وقت را نمی‌داند.

عقیدهٔ ۳

پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم بعضی نشانه‌هایی را بیان کرده اند که پیش از برپائی قیامت حتماً رخ می‌دهند: امام مهدیؓ ظاهر می‌شود و با عدالت حکومت می‌کند؛ دجال یک چشم ظهور می‌کند وفساد فراوانی در دنیا برپا می‌نماید؛ سپس حضرت عیسی علیه‌السلام برای قتل دجال از آسمان فرود می‌آید و او را می‌کشد. جز حضرت عیسی علیه السلام کسی قدرت قتل او را نخواهد داشت.

عقیدهٔ ۴

پیش از قیامت «یأجوج و مأجوج» که انسان‌هایی بسیار قدرتمند هستند، در سراسر زمین پخش می‌شوند. سپس با دعای حضرت عیسی علیه‌السلام عذاب خدا بر آنها فرو می‌آید و هلاك می‌شوند. دود ویژه‌ای نمایان می‌شود که مردم را فرا می‌گیرد، و آفتاب از سمت مغرب طلوع می‌کند.

عقیدهٔ ۵

حیوانی عجیب از زمین بیرون می‌آید و با انسان‌ها سخن می گوید. قرآن مجید برداشته می‌شود و پس از چند روز همهٔ مسلمانان از دنیا می‌روند و سراسر جهان پر از کافران می‌گردد. علاوه بر اینها، اتفاق‌های فراوان دیگری هم رخ می‌دهد.

عقیدهٔ ۶

هنگامی که همهٔ نشانه‌های قیامت کامل شود حضرت اسرافیل علیه‌السلام به فرمان خدا در صور می‌دمد. زمین و آسمان به سبب آن پاره پاره و نابود می‌شوند؛ همهٔ مخلوقات می‌میرند و روح کسانی که مرده‌اند نیز بیهوش می‌شود. البته کسانی که خدا بخواهد حفظ کند، بر همان حال خود باقی خواهند ماند. این حالت مدتی ادامه می‌یابد. این وضعِ پس از اولین بار دمیدن در صور خواهد بود.

عقیدهٔ ۷

هنگامی که خداوند متعال بخواهد همهٔ جهان را دوباره پیدا

کند، پس بار دوم در صور دمیده می‌شود که به سبب آن دوباره همهٔ جهان پدید می‌آید، مردگان زنده می‌شوند و همه در میدان قیامت گرد می‌آیند.

عقیدهٔ ۸

مردم از پریشانی‌ها و سختی‌های میدان قیامت به تنگ آمده نزد پیغامبران می‌روند تا برای شان شفاعت کنند؛ ولی هیچ‌کس آمادهٔ شفاعت نمی‌شود. سرانجام پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم شفاعت می‌کند تا خداوند متعال قضاوت بین خلایق را آغاز کند.

این «شفاعت عُظمیٰ» است که تنها خاص آنحضرت ﷺ است.

عقیدهٔ ۹

میزان/ترازو برپا می‌شود و همهٔ اعمال خوب و بد وزن می‌شوند.

مردم حساب اعمال خویش را می‌دهند. میزان یعنی ترازو، و وزن اعمال یقینی است، اما کیفیت آن برای ما معلوم نیست. نامهٔ اعمال نیکوکاران به دست راست آنان و نامهٔ اعمال بدکاران به دست چپ شان داده می‌شود.

عقیدهٔ ۱۰

خداوند متعال در روز قیامت «حوض کوثر» را به پیغامبر ما صلی‌الله‌علیه‌وسلم عطا می‌کند. آنحضرت ﷺ به اُمت خود از آن شربت می‌دهند که از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر است. کسی که یک بار از آن بنوشد، دیگر هرگز تشنه نمی‌شود.

عقیدهٔ ۱۱

خداوند متعال پلی بر روی جهنم قرار می‌دهد که از موی باریک‌تر و از شمشیر تیزتر است. همه باید از روی آن عبور کنند. کسانی که نیکوکار هستند از آن می‌گذرند و به جنت می‌رسند؛ کیفیت گذر از روی پل نظر به قوت ایمان و اعمال نیک هر کس جداگانه خواهد بود. اما کسانی که بدکار اند، هنگام عبوراز روی پل می‌لغزند و به دوزخ می‌افتند.

عقیدهٔ ۱۲

عقیدهٔ ۱۲:

با اجازهٔ خداوند متعال؛ پیغامبران، اولیاء و فرشته‌ها برای اهل

ایمان شفاعت می‌کنند و با شفاعت آنان، درجهٔ بعضی‌ها بالا می‌رود، بعضی بدون حساب به جنت می‌روند، بعضی از دوزخ بیرون آورده شده و وارد بهشت می‌شوند و در عذاب بعضی‌ها تخفیف می‌آید.

عقیدهٔ ۱۳

دوزخ آفریده شده است و برای کافران و مشرکان آماده گردیده است. آنان همیشه در آن می‌مانند و مرگ به سراغ شان نمی‌آید. در آن مارها و عقرب‌ها و انواع دیگر عذاب وجود دارد. دوزخ خانهٔ خشم و عذاب خداست.

عقیدهٔ ۱۴

کسانی که خدا و رسول نام گرفته فرموده‌اند که اهل جهنم‌اند، جهنمی‌بودن شان قطعی است و ما همهٔ آنان را جهنمی می‌دانیم.

عقیدهٔ ۱۵

کسانی که وارد دوزخ می‌شوند و اندکی ایمان دارند، پس از

مجازات گناهان شان، از فضل خدا یا با شفاعت شفاعت‌کنندگان وارد بهشت خواهند شد؛ هرقدر هم گناهکار بزرگ باشند.

عقیدهٔ ۱۶

بهشت نیز آفریده شده است که برای اهل ایمان آماده شده است. در بهشت، آسایش‌ها و نعمت‌های گوناگون وجود دارد. در بهشت هیچ ترس و غمی نیست. بهشتیان همیشه در بهشت می‌مانند، هرگز از آن بیرون نمی‌شوند و هرگز نمی‌میرند. بهشت خانهٔ رحمت و پاداش از سوی خداست.

عقیدهٔ ۱۷

کسانی که خدا و رسول نام گرفته فرموده‌اند که اهل بهشت‌اند، بهشتی‌بودن شان قطعی است و ما همهٔ آنان را بهشتی می‌دانیم. جز آنان دربارهٔ افراد دیگر نمی‌توان حکم قطعی بهشتی بودن داد؛ البته با دیدن نشانه‌های خوب، گمان نیک باید داشت و به رحمت خدا امیدوار باید بود.

عقیدهٔ ۱۸

بهشتیان در بهشت هر چیزی را که خواهش آن را دارند به دست می‌آورند. بزرگ‌ترین نعمت در میان همهٔ نعمت‌های بهشت دیدار خداوند متعال است که نصیب بهشتیان می‌شود. در برابر آن نعمت، همهٔ نعمت‌ها هیچ به نظر می‌رسد.

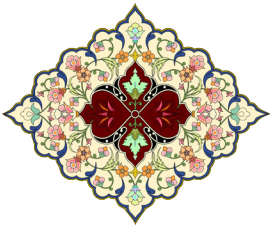

عالَم برزخ

عقاید دربارهٔ عالَم برزخ (قبر)

عقیدهٔ ۱

وقتی انسان می‌میرد، اگر دفن شود پس از دفن، و اگر دفن نشود در هر حالی که هست، دو فرشته نزد او می‌آیند. یکی «مُنکَر» و دیگری «نکیر» نام دارد.

عقیدهٔ ۲

منکر و نکیر سه سوال می‌پرسند: پروردگارت کیست؟ دین تو چیست؟ دربارهٔ حضرت محمد صلی‌الله‌علیه‌وسلم می‌پرسند که او کیست؟ اگر مرده با ایمان باشد، جواب درست می‌دهد. سپس همه‌گونه آسایش‌ها و راحت‌ها برایش فراهم می‌شود. اگر ایمان نداشته باشد، می‌گوید: افسوس، من چیزی نمی‌دانم. سپس سختی‌ها و عذاب‌های گوناگونی بر او آغاز می‌گردد.

عقیدهٔ ۳

سوال و جواب قبر حق است؛ اما خداوند متعال بعضی را از این امتحان معاف می‌کند. خدا و رسولش از آن خبر داده‌اند، لذا ایمان‌داشتن به آن لازم است.

عقیدهٔ ۴

تنها مردگان حالاتی را که در قبر بر آنان می‌گذرد، می‌دانند؛ و مردم آن‌ها را نمی‌بینند. مانند انسان خوابیده که بسیار چیزها را در خواب می‌بیند، درحالی‌که شخص بیدارِ نشستهٔ کنار او بی‌خبر است.

عقیدهٔ ۵

انسان پیش از مرگ در هر وقتی که توبه کند یا مسلمان شود، نزد خداوند متعال پذیرفته می‌شود؛ البته هنگامی که مرگ فرارسد و فرشتگان عذاب دیده شوند، در آن وقت نه توبه قبول می‌شود و نه ایمان آوردن.

عقیدهٔ ۶

انسان در طول زندگی هرگونه باشد بر همان حالتی که بر آن از دنیا خاتمه یافته است، سزا یا جزا خواهد یافت.

عقیدهٔ ۷

از دعا، نیکی، صدقه و خیرات کردن و بخشیدن ثواب آن به کسی که از دنیا رفته است، ثواب به او می‌رسد. این کار را «ایصال ثواب» می‌گویند و میت از آن نفع زیادی می‌برد.

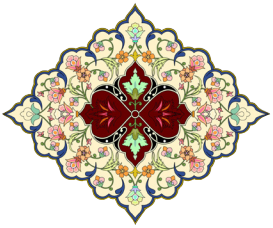

٦. اَلإِيمَانُ بِالقَدَرِ

عقاید دربارهٔ تقدیر

عقیدهٔ ۱

هر کار خوب یا بدی که در جهان رخ می‌دهد خداوند متعال پیش از وقوع آن از همیشه آن را می‌داند و مطابق علم خود آن را پدید می‌آورد. این را «تقدیر» می‌نامند و ایمان‌داشتن به آن لازم است.

عقیدهٔ ۲

یقین باید داشت که هر چیزی که خداوند متعال نوشته است که می‌شود؛ هیچ کسی بازدارندهٔ آن نیست؛ و هرچیزی را که نوشته است که نمی‌شود، هیچ کسی انجام‌دهندهٔ آن نیست. فقط همان چیزی انجام می‌شود که خداوند می‌خواهد.

عقیدهٔ ۳

بندگان به‌وسیلهٔ امور بد آزمایش می‌شوند. در آفریدن آن‌ها حکمت‌ها و مصلحت‌های فراوانی وجود دارد که تنها خداوند می‌داند و هر کس نمی‌داند؛ بنابراین دنبال آنها نباید افتاد.

عقیدهٔ ۴

اگر مسئلهٔ تقدیر به فهم شما نیامد، پس در پی تفتیش آن نباشید؛ بلکه خود را بر این مطمئن بسازید که خدا و رسولش آن را بیان کرده‌اند، لذا من نیز آن را حق می‌دانم و به آن ایمان دارم.

عقیدهٔ ۵

با اعتماد بر اینکه هر کار مطابق نوشتهٔ خداوند انجام می‌شود، تدبیر و تلاشِ لازم را رها کردن غلط است؛ و نیز تدبیر را همه چیز دانسته تقدیر را انکار کردن بددینی است.

عقیدهٔ ۶

خداوند متعال کم‌همتی را دوست ندارد. برای هر کار اسباب ضروری آن را باید اختیار کرد و تلاش کامل باید نمود. سپس اگر کاری بازهم انجام نشد آن را از تقدیر دانسته دل خود را برآن مطمئن باید ساخت.

عقیدهٔ ۷

اگر برخلاف میل انسان اتفاقی افتاد نباید از آن پریشان شود؛ بلکه باید فکر کند که خداوند متعال همین را برای من مُقدَّر فرموده است، و او مالک من است. راضی‌بودن برآن بر من واجب است. همین اقتضای ایمان بر تقدیر است.

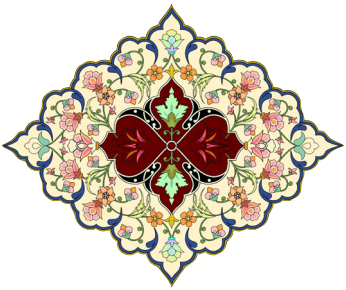

درباره مترجم

اسم:	محمد ابراهیم ولد محمد اعظم ولد محمد شفیع تیموری
تاریخ ولادت:	۱۴ سنبلهٔ ۱۳۴۸ شمسی مطابق ۱۳۸۹ هـ.
محل ولادت:	جوی شیر، کابل، افغانستان
تحصیلات ابتدائی:	مکتب قاری عبد الله، کابل، افغانستان
ادامهٔ تحصیلات:	کالج دولتی کرْنال، کرنال، هَرْیانا، هند (حیات‌شناسی)
	دانشگاه جامعهٔ ملیهٔ اسلامیه، دهلی نو، هند (زبان عربی)
علوم دینی:	دار العلوم دیوبند، هند
	مدرسهٔ رحیمیه، دهلی، (تادورهٔ مشکاة)
	مدرسهٔ امینیه، دهلی، (دورهٔ حدیث)
	مدرسهٔ امینیه، دهلی، (دورهٔ افتاء)

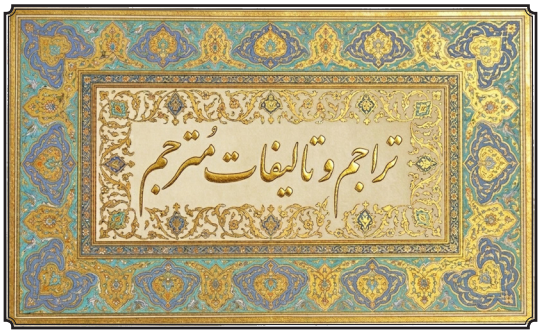

- عقائد ما
- مختصر عقائد
- عقائد اسلام
- عقائد اهل سنت و جماعت
- الفقهُ الأكبرُ للإمام الأعظم أَبي حنيفة رضي الله عنه (متن)
- الفقهُ الأكبرُ (متن ـ ترجمه ـ شرح)
- شرح فقه اكبر (از مولانا بحر العلوم لكهنوى)
- الوَصِيَّةُ في التَّوْحِيْدِ للإمام الأعظم أَبي حنيفة رضي الله عنه (متن)
- الوَصِيَّةُ في التَّوْحِيْدِ (متن ـ ترجمه ـ شرح)
- (متن كامل) العقيدة الطحاوية (أى عقيدة الإمام الأعظم أَبي حنيفة رضي الله عنه) تهيه شده از روى تقريباً ۳۵ نسخهٔ قلمى و ۱۵ نسخهٔ چاپى
- عقيدهٔ طحاوى (ترجمه و شرح مختصر ـ فارسى)
- ترجمهٔ عقيدهٔ طحاوى به انگليسى The Creed of Imam Tahawi

- عقیدهٔ طحاوی (به سه زبان: عربی ـ فارسی ـ انگلیسی)
- ثمرة العقائد
- اعتقاد نامهٔ جامی
- ایمان کامل (از علامه فرهاری صاحب نبراس)
- المعتمد مِن المعتقد (از امام کاسانی صاحب بدائع و صنائع)
- عقاید اسلامی
- اسلام چیست
- چگونه حج کنید
- زیورهای بهشتی (حصهٔ اول، دوم، سوم، چهارم و پنجم)
- گوهرهای بهشتی
- زیورهای بهشتی (کامل در دو جلد)
- زیورهای بهشتی (دورهٔ کامل یك جلدی)
- نماز اهل السنت و الجماعت
- ترجمهٔ نماز اهل السنت و الجماعت به انگلیسی

Salah of Ahlu-Sunnah wal-Jama'ah

- بیائید نماز بخوانیم چنانکه رسول الله ﷺ نماز می خواندند
- اصول التجوید
- خیر الأُصول فی حدیث الرسول
- رسالهٔ اصول حدیث (منظوم)
- قوائدی در علوم حدیث

- بنیادهای دین و ضرورت تقلید
- دعوت دین و حفاظت مسلک
- فرق بین حدیث و سنت
- سَلَفی اصلی و سَلَفی امروزی
- مثنوی تحفۀ روشنفکر (سیکولر)
- **چهل حدیث:** چرا در داخل نماز رفع یَدَیْن نمی‌کنیم
- **چهل حدیث:** رفع یَدَیْن در داخل نماز منسوخ است
- رفعُ الیَدَیْن جز در آغاز نماز در هیچ جای دیگر نمازهای پنجگانه مسنون نه بلکه متروک است
- چرا در داخل نماز رفع یَدَیْن نمی‌کنیم (مجموعۀ ۳۴۰ حدیث)
- پیامبر اعظم ﷺ، صدیق اعظم ؓ و فاروق اعظم ؓ رفع یَدَیْن نمی‌کردند
- **چهل حدیث:** امیرالمؤمنین حضرت عمر بن الخطاب ؓ رفع یَدَیْن نمی‌کرد
- **چهل حدیث:** امیرالمؤمنین حضرت علی مرتضیٰ ؓ رفع یَدَیْن نمی‌کرد
- **چهل حدیث:** حضرت عبد الله بن عمر ؓ و مسئلۀ رفع یَدَیْن
- صحبتی با یک برادر سَلَفی بر مسئلۀ رفع یَدَین
- صحبت یک شیخ سَلَفی با یک عالم حنفی دربارۀ رفع یَدَین
- **مسئلۀ رفع یَدَیْن:** و یاران امیر المؤمنین حضرت علی مرتضی ؓ

و یاران حضرت عبد الله بن مسعود ﷺ

- **چهل حدیث:** دربارهٔ ایمان و اخلاق و اعمال ...
- **چهل حدیث:** اربعین جامی رحمه‌الله (ترجمه و تخریج احادیث)
- **چهل حدیث:** شهروندی
- مذهب حنفی مبتنی بر احتیاط است
- **چهل حدیث:** دلائل نُه مسائل نماز

نماز تراویح: بین اهل سنت و جماعت و اهل بدعت

- اجماع صحابه و تابعین و مجتهدین اسلام برآنکه حد اقل نماز تروایح بیست رکعت است
- چرا بیست رکعت تراویح؟
- ۴۴ دلائل ۲۰ رکعت تراویح
- برادران سَلَفی! بیائید تراویح خود را ثابت کنید
- **تراویح:** استدلال‌های غلط برادران فرقهٔ سَلَفی
- **تراویح:** ده چیلنج خدمت برادران فرقهٔ سَلَفی
- تصانیف و تألیفات امام اعظم ابوحنیفه ﷺ
- تألیفات الإمام الأعظم أبي حنيفة ﷺ (عربی، ناچاپ)
- فضائل و مسائل ماه مُحَرَّم
- اثبات دعای قنوت احناف
- امام اعظم ابوحنیفه ﷺ و فقه شریف حنفی
- شیخ آلبانی و علم حدیث

- فتوای دار العلوم دیوبند در مورد داکتر ذاکر نایک
- لمس قرآن بدون وضو جایز نیست
- دست‌ها در آغاز نماز تا کجا بلند شود؟
- محل بستن دست‌ها در نماز
- در نماز بستن دست‌ها در زیر ناف سنت است
- دست‌ها در نماز کجا بسته شود؟
- عدم جواز قرائت قرآن در پشت امام ولو سورۀ فاتحه
- قرائت مقتدی در پشت سر امام ممنوع است
- گفتن آمین با صدای آهسته و خُفیه در نماز سنت است
- آمین در نماز با صدای آهسته گفته می‌شود
- روش مسنون نشستن در وقت تشهُّد
- نماز وتر واجب و سه رکعت با یک سلام است
- نماز وتر سه رکعت با یك سلام است
- جمع دو نماز در یک وقت جایز نیست
- خواندن سورۀ فاتحه در نماز جنازه
- زنان به اجماع اُمت در بسیاری از مسائل نماز با مردان تفاوت دارند
- نماز زنان با نماز مردان تفاوت دارد
- مسح بر جوراب‌های نازک امروزی جایز نیست
- هنگام خطبۀ امام، خواندن نماز یا سخن‌گفتن با کسی مکروه

تحریمی و ممنوع است

- د اهل سنت والجماعت لمانځه
- د اهل سنت والجماعت عقائد
- راځي چې لمونځ وکړو څه رنګه چې رسول الله ﷺ ادا کولو
- څلویښت احادیث د نه مسائلو دلایل
- ولې شل رکعته تراویح
- پیامبر اعظم ﷺ، صدیق اعظم رضی الله عنه او فاروق اعظم رضی الله عنه رفع یَدَیْن نکول
- څلویښت احادیث چې حضرت عمر رضی الله عنه رفع یدین نکول
- د عبد الله بن عمر رضی الله عنه څلویښت احادیث او د رفع یدینو مسئله

نشانی مترجم کتاب

شمارهٔ تلفون/تلگرام/واتس اپ:

۰۰۴۴۷۷۷۶۰۰۳۱۳۷

Email:

miteymori@gmail.com